

dér og har som udgangspunkt dér, som man har på universiteterne.

Kl. 20:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 20:14

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Når jeg svarede nej, skyldes det, at jeg jo ikke vil have skudt i skoene, at man kan have forelæsninger på et gymnasium på samme måde som på et universitet. Vi ved, hvor store auditorierne er på universiteterne.

Men der er i stigende grad en variation i den måde, hvorpå man arbejder. Det startede jo dengang, hvor man begyndte at arbejde i grupper og begyndte at arbejde projektorienteret. Da begyndte man at få varierede holdstørrelser på universiteterne frem for bare at have store forelæsninger. Nu er denne gruppearbejdsform trængt ind på gymnasierne også med både hr. Per Clausens og min fulde støtte, og det betyder altså, at man ikke længere kan måle kvaliteten på klassestørrelsen, for skal man have råd til små grupper, hvor der er en lærer, må man slå af på noget andet. Og vi har givet ledelsen på ungdomsuddannelserne større frihed til at organisere undervisningen efter, hvad der er bedst i de enkelte tilfælde.

Kl. 20:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til undervisningsministeren. Så er det Venstres ordfører, fru Sophie Løhde.

Kl. 20:16

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Spørgsmålet om klassekvotienter er efterhånden en af de gode gamle travere, som fra tid til anden bliver hevet op af hatten af ikke mindst Socialistisk Folkeparti. Og det samme kan man vel roligt sige om de argumenter, der bliver fremført, for det er jo næsten, som om man fuldstændig ignorerer kendsgerningerne, alt imens man stædigt traver rundt i de gamle, sædvanlige argumenter om, at høje klassekvotienter skader de svageste elever og er med til at øge frafaldet.

For at starte med det første, nemlig myten om, at høje klassekvotienter skader de svageste elever, er det jo en smule påfaldende konstant at skulle høre på det argument, når undersøgelser dels fra år tilbage, dels fra sidste år, rent faktisk viser – som ministeren også var inde på det i sin tale – at der absolut ingen sammenhæng er mel-

lem klassekvotienterne og de faktiske resultater på elevernes eksamensbeviser.

Undersøgelserne, som i øvrigt også burde være forslagsstillerne bekendt, al den stund de er oversendt gennem udvalget, viser jo nemlig det stik modsatte, nemlig at elever i store klasser ikke klarer sig dårligere end elever i små klasser. Ja, faktisk er der på såvel stx som hhx både bedre karakterer og højere gennemførelsesprocent for elever i klasser med flere end 29 elever end for elever i klasser med færre end 25 elever.

Det udgangspunkt får mig naturligvis ikke til at stå her og argumentere for, at vi så bare skal sørge for at få smidt nogle flere elever ind i klasserne, for så stiger karaktererne. Nej, det gør det ikke, men eksemplet viser jo, at det at tage udgangspunkt i en klassekvotient og så se på de faktiske resultater bare viser, at der ikke er noget bevis for, at selve klassekvotienten er en afgørende faktor for, hvordan gymnasieeleverne rent faktisk klarer sig i praksis. Og sidstnævnte må vel være det afgørende.

Dernæst er der jo så oppositionens påstand om, at høje klassekvotienter kan være med til at øge frafaldet. Det vil sige, at holdstørrelsen ifølge forslagsstillerne skulle have en væsentlig indflydelse på elevernes mulighed for at fuldføre og gennemføre en uddannelse. Også her har ministeren og ministeriet foretaget analyser, som han også var inde på i sin tale, og som klart viser, at der ikke er nogen sammenhæng mellem klassekvotienter og antallet af elever, der fuldfører deres uddannelse. Eller sagt med andre ord: De små klasser har ganske enkelt ikke højere fuldførelsesprocenter end de store klasser.

I modsætning til forslagsstillerne lægger vi i Venstre stor vægt på, at gymnasierne skal kunne tilrettelægge undervisningen på den måde, der passer bedst til de lokale forhold og ønsker. Det er, uanset om vi taler om størrelsen på idrætsbanen eller størrelsen på stamklassen. Og derfor er vi i Venstre helt generelt imod, at vi fra centralt hold og i lovgivningen skal fastsætte bestemte klassekvotienter.

I forlængelse heraf skal jeg selvfølgelig nok lade være med at gentage, hvad ministeren også sagde, nemlig at klassekvotienten rent faktisk ikke er steget, ligesom jeg også nok skal lade være med at henviser til OECD's undersøgelse, som viser, at gennemsnittet af elever i danske gymnasieklasser er meget lavere end i andre vestlige lande.

Men i stedet for at tærse rundt i de ting vil jeg hellere spørge forslagsstillerne, hvorfor